

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 879/2019
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данка Васковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Зоран Милојковић, адвокат из ... ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3248/18 од 17.10.2018. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3248/18 од 17.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2649/17 од 27.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. ../17 од 15.08.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио враћање на рад и исплату накнаде штете у висини изосталих зарада за период од 15.08.2017. године до 28.02.2018. године од укупно 519.415,00 динара, са законском затезном каматом као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 77.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3248/18 од 17.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2649/17 од 27.04.2018. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на постојање друге битне повреде због којих би се ревизија према члану 407. ЗПП могла изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу који је код туженог запослен на радном месту "tim lider team leader" отказан је уговор о раду решењем туженог бр. ../17 од 15.08.2017. године, на основу члана 179. став 3. Закона о раду, због неоправданог изостанка са рада два дана у току месеца, односно пет радних дана у току године. Тужилац је претходно решењем бр. ../17 од 13.06.2017. године био привремено удаљен са рада почев од 13.06.2017. године, које је решењем туженог од 28.06.2017. године стављено ван снаге, а тужилац је обавештен да је у обавези да се на рад врати 03.07.2017. године. То решење тужилац је примио 03.07.2017. године. Међутим, и после тога није долазио на посао, а своје одсуство са рада за период од 03.07.2017. године до 31.07.2017. године оправдао је извештајем о привременој спречености за рад. Почев од 01.08.2017. године до доношења побијаног решења 15.08.2017. године, тужилац није долазио на посао, нити је оправдао изостанак.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 3. Закона о раду, када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу и враћање на рад. За своје одлуке дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Како је у поступку утврђено да тужилац од 01.08.2017. године на посао није долазио пет радних дана узастопно, а своје одсуство није оправдао, њему је законито на основу члана 179. тачка 3. Закона о раду отказан уговор о раду због кршења радне дисциплине прописане чланом 54. тачка 6. алинеја 13. Правилника о раду и чланом 15. став 4. тачка Д) Уговора о раду. Побијано решење о отказу уговора о раду законито је донето, након достављања упозорења тужиоцу у смислу члана 180. став 1. Закона о раду, па је неоснован његов захтев за враћање на рад и накнаду штете у висини изосталих зарада за тражени период.

Супротно наводима ревизије, околност да је поводом привременог удаљења са рада тужилац покренуо судски поступак побијајући законитост решења о привременом удаљењу запосленог од 13.06.2017. године, није од утицаја на другачије решење конкретног спора. Наиме, послодавац је решење о удаљењу ставио ван снаге 28.06.2017. године, о чему је обавестио тужиоца и позвао га да се врати на рад почев од 03.07.2017. године. Тужилац је своје одсуство од 03.07.2017. године до 31.07.2017. године оправдао дознакама због привремене спречености за рад, у смислу прописа о здравственом осигурању. Међутим, како до окончања парнице није доставио доказе који оправдавају његов недолазак на рад почев од 01.08.2017. године, тужиоцу је због кршења радне

дисциплине и изостанка са посла два радна дана у току месеца, односно пет радних дана са прекидима у току од 12 месеци, законито отказан уговор о раду, након достављања писменог упозорења у смислу члана 180. став 1. Закона о раду.

Тужилац у ревизији истиче да његово одсуство није било неоправдано, јер судски поступак оцене законитости решења о удаљењу није окончан, што није од утицаја на решење конкретног радног спора.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**